

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: wniosek o unieważnienie prawa do znaku został złożony na podstawie art. 53 ust. 1 lit. c) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009, w powołaniu się na firmę Forge de Laguiole

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i częściowe unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 2 468 379

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009, ze względu na to, że, po pierwsze, Izba Odwoławcza uznała mylnie, że firma Forge de Laguiole nie podlegała zasadzie specjalizacji i że firma ta mogła być objęta ochroną w odniesieniu do działalności, która nie była faktycznie wykonywana przez Forge de Laguiole oraz, po drugie, że nie istniało żadne prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku firmy Forge de Laguiole produkującej noże i znaku towarowego „LAGUIOLE” zgłoszonego dla towarów niezwiązanych z wyrobami nożowniczymi.

Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2011 r. — ICdA i inni przeciwko Komisji

(Sprawa T-456/11)

(2011/C 298/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: International Cadmium Association (Bruksela, Belgia), Rockwood Pigments (UK) Ltd (Stoke-on-Trent, Zjednoczone Królestwo) oraz James M Brown Ltd (Stoke-on-Trent, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Cana i K. Van Maldegem, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu w zakresie, w jakim ogranicza on wykorzystywanie barwników kadmowych w tworzywach sztucznych, innych niż tworzywa sztuczne, w odniesieniu do których użycie takich barwników było zabronione przed wydaniem spornego aktu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności zaskarżonego rozporządzenia z art. 137 ust. 1 lit. a) i art. 68-71 rozporządzenia nr 1907/2006 ⁽¹⁾.

2) Zarzut drugi dotyczący oparcia zaskarżonego rozporządzenia na oczywistym błędzie w ocenie.

3) Zarzut trzeci dotyczący niezgodności zaskarżonego rozporządzenia z zasadami pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań.

4) Zarzut czwarty dotyczący niezgodności zaskarżonego rozporządzenia z rozporządzeniem nr 1907/2006 w zakresie, w jakim ustanawia ograniczenia w odniesieniu do określonej kategorii substancji, które nie zostały poddane ocenie indywidualnej.

5) Zarzut piąty dotyczący niezgodności zaskarżonego rozporządzenia z porozumieniem TBT.

6) Zarzut szósty oparty na naruszeniu uprawnień procesowych skarżących przez wydanie zaskarżonego rozporządzenia.

7) Zarzut siódmy dotyczący niedostatecznego uzasadnienia zaskarżonego rozporządzenia, wbrew wymogom art. 296 TFEU.

8) Zarzut ósmy dotyczący niezgodności zaskarżonego rozporządzenia z zasadą proporcjonalności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2011 r. — Valeo Vision przeciwko Komisji

(Sprawa T-457/11)

(2011/C 298/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Valeo Vision (Bobigny, Francja) (przedstawiciel: R. Ledru, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, w całości, rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 603/2011 z dnia 20 czerwca 2011 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi w swoim jedynym zarzucie naruszenie zasad klasyfikacji w Nomenklaturze scalonej, ponieważ uważa, że ogólne zasady interpretacji nr 1, 3a), 3b), 3c) i 6, uwaga nr 2a) do sekcji XVI oraz uwaga nr 8 do rozdziału 85 Nomenklatury scalonej prowadzą z jednej strony do zaklasyfikowania „listwy LED” do pozycji 8541, lub pomocniczo do pozycji 8542 Nomenklatury scalonej, a z drugiej strony do wyłączenia klasyfikacji do pozycji 8512. Strona skarżąca kwestionuje po pierwsze uzasadnienie i klasyfikację Komisji, a po drugie podnosi brak uzasadnienia i podstawy prawnej uzasadnienia rozporządzenia klasyfikacyjnego.

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2011 r. — Riche przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-458/11)

(2011/C 298/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Philippe Riche (Meursac, Francja) (przedstawiciel: C.-E. Gudin, adwokat)

Strony pozwane: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- naprawienie w całości szkody poniesionej przez nią z tytułu grzywien, w kwocie 136 000 EUR;
- zasądzenie od Rady i Komisji całości kosztów postępowania, a mianowicie:
 - dotyczących postępowania toczącego się przed Sądem Unii Europejskiej,
 - dotyczących również wszelkich postępowań wszczętych przed wszystkimi sądami krajowymi;
- ryczałtowe ustalenie kwoty zadośćuczynienia w wysokości 100 000 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 11 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy oczywistego i ciężkiego przekroczenia granic swobodnego uznania Rady i Komisji.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez Radę lub Komisję decyzji państw członkowskich o wyłączeniu z wykazu produktów rolnych destylatów winnych takich jak produkowane przez stronę skarżącą.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zakazu dyskryminacji ustanowionego przez art. 40 TFUE wobec danych produ-

centów win, którzy dysponują urządzeniami do destylacji pozwalającymi przetworzyć na alkohol ilości przekraczające ilość, jaka wykorzystywana jest zwykle przy produkcji wina.

- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia zasady pewności prawa polegającego, po pierwsze, na naruszeniu praw nabytych przez danych producentów, a po drugie, na naruszeniu uzasadnionych oczekiwań co do możliwości dokonywania przez nich samych przetworzenia na destylaty winne ilości przekraczających ilość, jaka wykorzystywana jest zwykle przy produkcji wina.
- 5) Zarzut piąty dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności.
- 6) Zarzut szósty dotyczy naruszenia zasady estoppel, która odnosi się do zakazania władzy publicznej zaprzeczania sobie na szkodę osób trzecich.
- 7) Zarzut siódmy dotyczy stanowiącego nadużycie naruszenia swobody produkcji i wprowadzania do sprzedaży produktu przemysłowego.
- 8) Zarzut ósmy dotyczy stanowiącego naruszenie rozszerzenia zaskarżonego rozporządzenia na wypadki, w których nie złożono wniosku o finansowanie.
- 9) Zarzut dziewiąty dotyczy naruszenia prawa do domniemania niewinności.
- 10) Zarzut dziesiąty dotyczy naruszenia zasady dobrej administracji i staranności.
- 11) Zarzut jedenasty dotyczy naruszenia prawa własności.

Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2011 r. — Dectane przeciwko OHIM — Hella (DAYLINE)

(Sprawa T-463/11)

(2011/C 298/53)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dectane GmbH (Lipsk, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Ehrlinger i T. Hagen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Hella KGaA Hueck & Co. (Lippstadt, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 czerwca 2011 r.;
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania, w tym postępowania przed Izbą Odwoławczą.